

skyld også nogle ældre noget om, hvorfor den 29. august er så skelsættende.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg har stor sympati for hr. Helge Adam Møllers forsvar for De Konservative. Og det er jo fuldstændig rigtigt, at der var en lang række, bl.a. hans far, som satte sig selv ind i modstanden mod tyskerne. Men det ophæver jo desværre ikke, at når der her står, at samarbejdspartierne var Socialdemokratiet, Venstre, Det Konservative Folkeparti og Det Radikale Venstre, så er det sandt.

Kl. 16.30

Det Konservative Folkeparti deltog i samarbejdspolitikken, deltog i regeringen, og den eneste, der for alvor brød ud af den, var Knud Kristensen, Venstremanden, i 1942. Han kunne ikke holde til det mere.

Det er jo altså det, man må undre sig over og for så vidt også anklage partierne for, at bare at stå sammen var et mål i sig selv. Min far sagde: Jeg har aldrig kunnet forstå, at der dog ikke var én politiker, der sagde: Nej, nu kan jeg ikke holde mere løgn ud, nu siger jeg nej.

Men det gjorde de faktisk ikke, de, der sad i regeringen og udgjorde samarbejdspolitikken, bortset fra Knud Kristensen. Det er jo det, der var det skammelige, og det er bruddet med den skammelige, som 29. august markerer.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Det sidste, bruddet med den skammelige, er jeg hundrede procent enig med hr. Søren Krarup i. Men det, der generer mig i den bemærkning, og som også er refereret lidt længere henne i bemærkningerne til beslutningsforslaget, er, at man ligesom skærer de fire partier og politikerne fra de fire partier, De Radikale, Venstre, Socialdemokratiet og De Konservative, over én kam. Jeg kender hr. Søren Krarups historiebevidsthed, og der var altså forskel på en hr. Vilhelm Buhl og en Christmas-Møller, som begge to var i samme regering – bare for at få nuancerne med.

Men min holdning er krystalklar. Jeg mener, vi skulle have kæmpet den 9. april, det har jeg aldrig lagt skjul på, selvfølgelig skulle vi det.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Det var som bekendt også Christmas-Møllers ønske. Han brugte hele den 9. april om formiddagen til at prøve at finde nogle, der ville omgøre beslutningen. Så man kæmpede, det er fuldstændig rigtigt. Desværre er det jo altså sådan, at det ikke bliver hans linje, der kommer til at præge Det Konservative Folkeparti i samarbejdspolitikken, og det er altså det, sagen drejer sig om.

Derfor synes jeg, at den diskussion, vi har nu, er nutidig. Den handler om den kulturkamp, vi står i. Hvad er målet med, at vi sidder herinde? Er det bare at holde sammen og være politikere og snakke, eller er der én dansk selvstændighed og eksistens, der er målet med det hele, og som kan føre til, at vi bryder ud?

Derfor må man sige, som det også er sagt til hr. Frode Sørensen, at her må vi selv være dommere og i vores afgørelse vedrørende samarbejdspolitikken sige, hvad vi sætter højest. Det er et krav. Man kan godt sige, det er lidt billigt, at man sådan vil gøre sig til dommer over nutiden. Men i den dom, man afsiger, afsiger man også dommen over sig selv og sætter sig selv sit formål, og det er det, hele sagen drejer sig om.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Hvis hr. Søren Krarup efterlyser min personlige holdning, så kan jeg bedst citere et læserbrev, jeg skrev i Politiken den 6. december 1987 – for snart 20 år siden:

Mange mener, det var rigtigt, at Danmark valgte ikke at kæmpe den 9. april 1940 mod den nazistiske overmagt. Min mening er, at det var umoralsk. Hvad hvis Polen havde indtaget samme holdning, da de blev angrebet? Hvad hvis Norge den 9. april havde kapitulert som Danmark, og hvad hvis Holland, Belgien og Frankrig også havde valgt den danske løsning, da Hitler angreb den 10. maj 1940?

Svaret er enkelt: Havde disse lande og andre, der tog kampen op mod nazismen, anvendt samme »kløgt og smidighed« som de danske samarbejdspolitikere, så havde Europa i dag været en nazistisk diktaturstat.

Det er min klare holdning. Jeg ved ikke, om alle deler den. Jeg kan konstatere, at der var en del politikere, der ikke delte den dengang. Jeg tror, de gjorde, hvad de mente var rigtigt, men min holdning er krystalklar.